

slaget, saaledes som det er kommet til os fra Folkethinget. Jeg tror nemlig, at man derved vil faae alle de Ulemper, som ere forbundne med denne Valgmaade, medens man vil gaa glip af de Goder, som ere derved; thi naar man har været uheldig med et politisk Valg, saa gjælder det jo kun for en begrændset Tid, og saa veed man, det kan forandres, men det er ikke i samme Grad Tilfældet, naar der er Tale om Valg af en Præst. Det er af den Grund, jeg slet ikke kan gaa ind paa det Grundlag, som Folkethinget har opstillet, hvorimod jeg tror, at de Indvendinger, der kunne gjøres gjældende lige overfor de umiddelbare Valg, slet ikke kunne finde Anvendelse paa det Forslag, vi have stillet. Den Betragtning, der er fremkommen ved tidligere Forhandlinger, at Ministeren skulde være i Stand til, hvor der er Meningsulighed tilstede, at dele de Forskjellige imellem, tror jeg ikke, der kan tillægges nogen Betydning; jeg tror, at det sikkert vil vise sig at være en Illusion. Hvor der virkelig er kommet et kirkeligt Liv tilstede, der vil det i Reglen ikke saa meget komme an paa en bestemt kirkeligt Retning hos den paagjældende Mand som dertimod paa Præstens hele Personlighed; paa, hvorledes han fortaar at røge sin præstelige Gjerning i det Hele, og paa, om han fortaar at træde op lige overfor de forskjellige Retninger paa en Maade, der kan bidrage til at forsone og vække Velvillie og Tillid selv hos dem, der i Dvrigt ikke kunne dele den kirkelige Betragtning, som han henregner sig til; og, da jeg, som sagt, tror, det er berettiget, at der, hvor der viser sig en almindelig Interesse for Sagen, som giver sig tilkjende i en almindelig Deltagelse i Valget af Menighedsudvalget, virkelig tages Hensyn til det almindelige Duffe, saa forekommer det mig, at, fordi nogle enkelte af disse Repræsentanter ikke kunne forstaa at underordne deres personlige individuelle Betragtning, som maasse alene hviler paa ganske ubetydelige Bihensyn, ikke kunne forstaa at underordne sig det store Flertal og Hensynet til det Almenes Færv — jeg siger, at det vilde forekomme mig ubilligt, om man derfor vilde lade det bero paa Ministerens Velvillie, om alle de Andre Duffe skulde komme i Betragtning, eller om de skulde faae den Mand, som Ministeren

finder kan dele dem imellem, saaledes at hverken den Eine eller den Anden faar Ret. En saadan Bestemmelse, forekommer det mig, vil ikke i fjerneste Maade være stiftet til at skaffe Reformen nogen Betydning eller til at opnaa det, man egentlig tilsigter derved. Dette er det Hovedhensyn, som vi ved vort Forslag have havt for. Die, men ved Siden deraf indeholder det jo unegtelig ogsaa et Forsøg paa at komme de Duffe imøde, som ere stærkt fremherskende i det andet Thing; thi uden at jeg gjør mig nogen Illusion om, at det andet Things Flertal uden Videre vil gaa ind paa denne Betragtning, har jeg dog et Haab om, at et saadant modereret Forslag vil faae en hel Del flere Stemmer for sig, end det nærværende Flertalsforslag vil kunne glæde sig ved, idet jeg er overbevist om, at det vil være aldeles usfrugtbart at fortsætte en Forhandling paa Grundlag af Fordringen om Enstemmighed; og naar der ikke kan bringes Andet ud af Sagens Behandling end gjentagende at forhandle om den, saaledes at hvert af Thingene stiller sig paa sit Stade, saa vil jeg for mit Vedkommende foretrække, at en Sag af denne Natur stilles i Bero til bedre Tider. — Jeg tror ikke, at den ærede Ledfører har Ret i, at man ved den Bestemmelse, at et Flertal i Menighedsudvalget skal kunne afgjøre Sagen, skulde modvirke enhver alvorlig Forhandling i Menighedsudvalget, ethvert alvorligt Forsøg paa at komme til Enighed. Jeg tror, at man kan være temmelig overbevist om, at i et Udvalg, der er nogenlunde talrigt — og det bliver efter Forslaget aldrig saa ganske lille — vil det ikke være ganske let at samle en Flerhed af tre Fjerdedele. Der vil være mange Tilfælde, hvor det vil koste ikke saa liden Anstrengelse, navnlig naar det som her fordres, at Indstillingen skal være uden Forbehold eller subsidære Forslag. — Jeg skal ikke udtale mig yderligere for Dieblisset, men kun gjentagende anbefale Mindretallets Forslag og bede de ærede Medlemmer, som virkelig ønske Sagens Fremme, overveie, om det ikke vil være rigtigt at komme de modstaaende Ansuelser imøde indenfor de Grændser, som overhovedet ikke kunne overskrides uden at medføre Fare for det, man egentlig vil opnaa, idet man alt-